

Reinhard Gehlen i Zakon Maltański

8 czerwca 2017

Reinhard Gehlen (1902-1979), niemiecki generał brygady w okresie II wojny światowej, głównodowodzący niemieckiego wywiadu wojskowego na froncie wschodnim – Fremde Heere Ost (Obce Armie Wschód).

Reinhard Gehlen był synem drobnego przedsiębiorcy i właściciela księgarni. W 1920 przystąpił do Reichswehry, a w 1935 ukończył Akademię Wojskową. W czasie kampanii wrześniowej był szefem dywizji w stopniu majora, w 1940 w czasie kampanii francuskiej awansował na oficera łączności w armii feldmarszałka Walthera von Brauchitscha, a w lipcu 1941 został podpułkownikiem, po czym został wysłany na front wschodni. W grudniu 1944 awansowany do stopnia generała-majora, a na wiosnę 1945 r. na generała-porucznika. W czasie swojej działalności na wschodzie, odznaczony został Niemieckim Srebrnym Krzyżem, chociaż pod koniec wojny popadł w niełaskę Hitlera z racji na jego realistyczny raport odnośnie trudnej sytuacji na froncie wschodnim, który Hitler uznał za przejaw defetyzmu. Zdymisjonowany 9 kwietnia 1945 roku, potajemnie przedostał się na zachód do alianckiej strefy okupacyjnej gdzie 22 maja 1945 dostał się do amerykańskiej niewoli. Reinhard Gehlen, podobnie jak jego brat Hans Giovanni Gehlen, byli od lat 1930. członkami Zakonu Maltańskiego (Suwerenny Rycerski Zakon Szpitalników Świętego Jana, z Jerozolimy, z Rodos i z Malty), co prawdopodobnie pomogło później Gehlenowi w negocjacjach odnośnie uwolnienia i podjęcia współpracy.

Już w roku 1945, Reinhard Gehlen z upoważnienia amerykańców rozpoczął tworzenie z byłych nazistów struktur Organizacji Gehlena będącej europejskim ramieniem OSS (Office of Strategic Services – Biuro Służb Strategicznych – prekursorki CIA) i głównym ogniwem pod przyszłą Operację Gładio. W kwietniu 1956

Organizacja Gehlena została przekształcona w BND (Bundesnachrichtendienst – Niemieckie Federalne Służby Wywiadowcze), a on sam pozostał jej naczelnikiem aż do 1968 roku, kiedy to przeszedł na emeryturę by dożyć spokojnej starości i umrzeć w 1979, cały czas otrzymując od państwa Niemieckiego wysoką państwową emeryturę i nie będąc nigdy pociągniętym do odpowiedzialności za swoje zbrodnie.

W latach 1940. jako naczelnik Organizacji Gehlena pomagał w ramach Operacji ODESSA w organizowaniu szturzego szlaku (ratline) którym byli naziści uciekali do Ameryki Południowej, oraz Operacji Paperclip (Spinacz). W ramach swojej organizacji zatrudniał czasowo (za wiedzą OSS) takich zbrodniarzy wojennych i byłych SS-manów jak dr Franz Alfred Six, Emil Augsburg czy Klaus Barbie („Kat z Lyonu”). 17 listopada 1948 roku, Reinhard Gehlen został odznaczony przez Zakon Maltański ich najwyższym odznaczeniem, Wielkim Krzyżem Zasług (Gran Croci Al Merito Conplacca – przekształconym w latach 1960. w Order Zasługi Zakonu Maltańskiego – Order Pro Merito Melitensi). W uzasadnieniu podano zasługi w walce z „bezbożnym komunizmem”, chociaż szczegółem jest że w ramach działań Gehlena rykoszetem oberwało też wielu ludzi nie będących komunistami. Gran Croci Al Merito Conplacca był odznaczenie państwowym, gdyż Zakon Maltański uznawany jest przez szereg państw za suwerenny podmiot prawa międzynarodowego (de facto i de iure jest to eksterytorialne państwo). Innymi „prominentnymi” zdobywcami tego odznaczenia byli między innymi Ronald Reagan i George H.W. Bush, mimo że nie byli oni nawet katolikami (Zakon jest instytucją ekumeniczną i ma swoje filie w środowiskach protestanckich i prawosławnych).

Nie wiadomo jak silna była „frakcja maltańska” w ramach NSDAP w czasie trwania III Rzeszy, ale wiadomo na pewno, że pod koniec wojny Zakon Maltański walcie przyczynił się do uratowania wielu nazistów (jak Klaus Barbie czy Adolf Eichmann który znalazł schronienie w Argentynie, rządzonej wówczas przez Juana Perona również będącego członkiem Zakonu

Maltańskiego), poprzez finansowanie Operacji ODESSA i szczyrtego szlaku, wydawanie fałszywych dokumentów, pomoc materialną i kontakty zapewniające zbiegłym nazistom bezpieczne schronienie na miejscu. Tak więc Zakon Maltański stał się de facto jednym z głównych sponsorów i organizatorów tego nikczemnego procederu, wraz z niesławnym biskupem Aloisem Hudalem i założycielem OSS, Allen Dullesem. Członkiem Zakonu był również kanclerz III Rzeszy z okresy podpisania konkordatu, i jeden z architektów dojścia nazistów do władzy, konserwatysta, Franz Von Pappen.

Chociaż obecnie Zakon Maltański odcina się od swojej niechlubnej przeszłości i prowadzi intensywną propagandę w celu wybielenia swojego wizerunku i ukazania siebie jako niezaangażowanej politycznie, instytucji charytatywnej, to działania te są jedynie wyrazem trawiącego organizację fałszu i obłudy, bo do dzisiaj potomkowie nazistów pełnią w Zakonie prominentne stanowiska, jak choćby Albrecht Freiherr von Boeselager, Wielki Szpitalnik Zakonu w latach 1989-2014 i Wielki Kanclerz Zakonu od 2014 roku, syn wpływowego nazisty, Philippa Freiherra von Boeselager (początkowo lojalnego i żarliwego zwolennika Hitlera, potem jednego z uczestników przygotowywanego na niego w Wilczym Szańcu zamachu bombowego).

Autorstwo: Kamikadze91

Źródła: ZaKulisami24.blogspot.com/a>, WolneMedia.net